

kan være en Ulykke for ham, og der var snarere Grund til at yde ham en Oprejsning derfor end til det modsatte. Og hvad hans Uvidenhed eller rettere Mangel paa Lærebogskundskaber angaar — ja, saa betyder den jo egentlig blot, at Staten ikke har villet bekoste tilstrækkeligt paa hans Uddannelse; . . . men derfor er der dog ingen Grund til altid at lade ham være Stedbarn; tværtimod! — Men man kan ogsaa se Sagen fra en anden Side. Jeg vil sige . . . Nej, lad ogsaa mig tage et Eksempel! Jeg vil tage en saa betydningsfuld Sag som Spørgsmaalet om Krig og Fred . . . Spørgsmaalet staar jo virkelig paa Dagsordenen for Øjeblikket . . . med andre Ord, skal vi styrte os ud i Krigsspekulationer, eller skal vi gøre alt, hvad der kan bestaa med vor Ære, for at holde Fred med vore Naboer. Dette er altsaa Spørgsmaalet. Nu maa dog enhver give mig Ret i, at for en Mand i Doktor Hassings Stilling vil Udbruddet af en Krig — økonomisk set — ikke medføre nogen væsentlig Forandring i hans Livsvilkaar. Jeg mener, han behøver af den Grund ikke at paalægge sig nogen Art Forsagelse, for ikke at tale om, at han ikke har noget at befrygte af Fremtiden . . . jeg taler her aldeles ikke om de langt dybere Følelser, som en saadan Begivenhed naturligvis vil fremkalde